

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 643.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181595712/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

DØDNINGEHUSET

Efter Fattighusbranden og Sammenstødet med den mægtige Hans Nielsen var Per at anse for umulig paa Egnen; de fleste Gaardmænd gjorde jo fælles Sag med deres for-gudede Formand; vel fik Sogneraadet en ringe Mulkt for Overtrædelsen af den omtalte Tække-Forordning, men Per fik en langt større for sine dristige Ord om Fattigforstan-deren.

Han kunde nu næppe vise sig i nogen Bondes Gaard. „Han maatte jo skamme sig, saadan som han har teste!ret en estimeret Mand!“ — Af Arbejde fik han nu kun det allersimpleste og ildest lønnede.

En Dag først i September var han og Jens Romlen i Færd med at rydde en gammel halvtilgroet Skjelgrob; Jens Romlen var nu baade gammel og graa og led desuden af en Broksskade, der gjorde ham hvert Skridt smerte-fuldt; han havde derfor ouden ved at taale det isende kolde Vand, hvorfor Per havde tilladt ham at gaa paa Brinken med Krojen mens han selv med Skovlen vaded frem gjen-nem Græften og kasted Døjet op til begge Sider.

Mudderet var saa dybt, at det flød ham ind ad begge Lommerne og stod tre—fire Tommer højt i Buksesæk-ken; hans Hænder og Arme var oversprængte af Døj og Andemad, og Hestegier og Nisjne slimed bort i Dybet mellem hans nøgne udspilede Tæer.

„Er der no om den Snak,“ begyndte Jens Romlen og slog Krojen i en mægtig Flægklump paa den anden Bred, „te du tænker paa at rejse til Amerika?“

„Ja hvad her kan a jo ett længer blive, naar a ett kan faa noget Arbejde; for Arbejde som dette her det er jo til at sætte Helbredden til ved. Det kan gaa for en enkelt Dag, men i Længden er det sgu for hvas især i de her Dage da. A vaagned i Nat og havde en Maveklemsel, der var mer end forfærdelig, for det a maatt vade hele Dagen i Gaar; nu skal en se, hvor galt det kan gaa i Nat.“

„A skulde jo ogsaa løse dig lidt af en Gang imell,“ sa Jens Romlen, „men det er jo galt med den Svaghed.“

„Ja, a skuld jvel jbedre kunne taale det end du,“ sa